

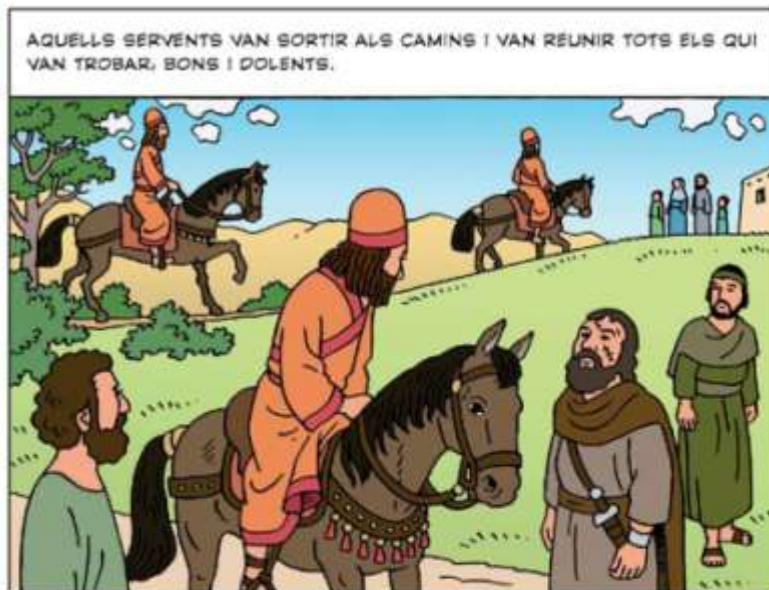
MATEU 22,1-14

Jesús es posà a parlar-los novament en paràboles. Els digué: “Amb el Regne del cel passa com amb un rei que celebrava les noces del seu fill. Va enviar els seus servents a cridar els convidats, però ells no s’hi volgueren presentar. Llavors envià uns altres servents a dir-los: “Ja tinc preparat el meu banquet: he fet matar els vedells i l’aviram, i tot és a punt. Veniu a les noces!” Però ells no en feren cas i se’n van anar, l’un al seu camp, l’altre al seu negoci; i els altres agafaren els servents, els van maltractar i els van matar. El rei, indignat, envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat. Llavors va dir als seus servents: “El banquet de noces és a punt, però

els convidats no n’eren dignes; aneu, doncs, a les cruïlles dels camins i convideu a les noces tothom que trobeu.” Aquells servents van sortir als camins i van reunir tots els qui van trobar, bons i dolents; i la sala del banquet s’omplí de convidats. Aleshores el rei va entrar a veure els convidats i s’adonà que allí hi havia un home que no duia vestit de noces, i li digué: “Amic, com és que has entrat aquí sense vestit de noces?” Però ell va callar. Llavors el rei digué als qui servien: “Lligueu-lo de mans i peus i llanceu-lo fora, a la tenebra; allà hi haurà els plors i el cruixit de dents. Perquè molts són cridats, però pocs són escollits.”

Jesús va explicar aquesta paràbola al temple de Jerusalem. Havia expulsat els mercaders i els grans sacerdots li van demanar qui li havia donat l'autoritat per fer tot allò, només ells eren els elegits de Déu. Fixeu-vos que la paràbola del Banquet de noces s'assembla molt a la paràbola dels Convidats al banquet, Jesús la va explicar mentre menjava a casa d'un fariseu important que l'havia convidat. Però la paràbola del Banquet de noces la va dirigir als poderosos d'Israel que en pocs dies el jutjarien i el condemnarien a mort.

A la paràbola dels Convidats al banquet, tots els convidats van trobar excuses per no anar-hi, i això va indignar l'amfitrió que els devia retirar l'amistat. Però en aquesta paràbola no es tracta d'un senyor qualsevol, ni d'un banquet qualsevol, és el banquet de les noces del fill del Rei. No hi pot haver cap excusa que justifiqui no anar-hi. No assistir al primer banquet era una descortesia, no assistir al banquet del Rei era un acte de rebel·lia. Matar els missatgers del Rei era un missatge clar: eren els seus enemics, no el volien per Rei! Les conseqüències van ser terribles: l'exèrcit reial va fer morir els rebels i va incendiar la seva ciutat.

En totes dues paràboles Jesús es refereix al banquet del Regne del cel, el de la fi dels temps. Els grans sacerdots i els notables d'Israel, que presumien de ser els representants elegits del Regne de Déu, havien refusat el convidat del fill de Déu i pocs dies després l'assassinarien. S'havien rebel·lat contra Déu i no assistirien al seu banquet.

Per això aquesta paràbola té una segona part: quan van fallar els elegits, el Rei va enviar els seus servents als camins a convidar a tothom qui trobessin: bons i dolents. Tothom és convidat al Regne de Déu, però abans del banquet hi ha el judici. En el judici es separaran els dolents dels justos, com expliquen les paràboles del Blat i el jull i de la Perla, perquè en el Regne no hi ha lloc pels qui es rebel·len contra Déu.

L'home que no duia vestit de noces no s'havia preparat per al banquet i va ser llançat fora, a la tenebra. Aquest final de la paràbola ens fa tremolar, oi? Patim perquè pensem que el vestit amb què ens presentarem al banquet del fill de Déu no serà tan bonic com hauríem desitjat. No patiu! El sacrifici de Jesús a la creu netejarà el nostre vestit i el farà resplendent com la llum. Però la responsabilitat de respondre a la seva invitació i de vestir-nos de festa és tota nostra, quin vestit portes tu?

